No. 28. 1844.

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 4 Maart.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 10 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

NEDERLANDEN.

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Avond-Zitting van Dingsdag, 27. February.

In deze zitting van de Tweede Kamer heeft over de belasting-wet het eerst het woord gevoerd:

De Heer *van Panhuys*, die zich *voor* de wet verklaarde. Hij betuigde zijn leedwezen, dat de gang van het bestuur niet die is, welke hij zoo gaarne wenschte. Hij verklaarde, dat in de laatste dagen deswege zijne gerustheid niet is vermeerderd. Hij beschouwt dan ook als eene harde taak de voordragt te verdedigen. Doch hij heeft de innige overtuiging, dat het land zonder haar niet meer op eene eerlijke wijze is te redden, en dezelve dus hoe eer hoe beter moet worden toegepast.

De Heer *Buma* verdedigt mede de voordragt, uit het oogpunt der omstandigheden, waarin wij verkeeren. Hij beschouwt een bankroet of reductie van renten als eene nationale ramp. Hij zal aan de Regering, die openhartigheid getoond heeft, geen vertrouwen ontzeggen. Hij heeft ook voldaan aan de voorwaarden, door de Kamer bij de verwerping der conversie-wet gesteld.

De Heer *Hooft* acht de wet overeenkomstig de behoeften van den staat. Het voorname beginsel is, dat daardoor 35 millioen in de schatkist zullen komen, ten einde aan 's lands verpligtingen te voldoen en schulden af te lossen. Het hoofddoel is, dat ieder, naar evenredigheid van zijn vermogen, eene bijdrage in de schatkist stortte, om de algemeene schulden te betalen. Liever deze opoffering dan de voortduur van den tegenwoordigen staat van zaken te doen geboren worden.

De Heer *Cost Jordens* acht het ontwerp mede noodzakelijk. Er blijft thans geen ander redmiddel over. Zonder *regeling der financiën*, is geene conversie mogelijk. Indien de belasting voortgang moet hebben, zal zij zeker *bezwaren* opleveren; maar zij wordt maar voor ééns gevraagd. Innige overtuiging zegt hem, dat zonder zware opofferingen, geene redding mogelijk is.

De Heer *Nedermeyer van Rosenthal* vraagt zich af, of het doel, hetwelk de Regering zich met dit ontwerp voorstelt, overeenstemt met het waarachtige belang van het vaderland, en met hetgeen dat land in dit oogenblik vordert? Hij geeft toe, dat Nederland behoefte heeft aan vermindering van den rentenlast, aan de regeling van 's rijks financiën, en dat het noodzakelijk zal zijn, nieuwe offers tot dat einde van de Natie te vorderen. Doch de wensch, de behoefte van Nederland, strekt zich verder uit; het verlangt eene vereenvoudiging van de staatshuishouding; het dringt teregt aan op eene grondwet-herziening. De voorstellen der regering strekken slechts om 's lands financiën tijdelijk te herstellen; zij zijn geene genezing van de wonde: zij hebben ten oogmerk, een stelsel van behoud te ondersteunen; derzelver doel is, om den stilstand bij de regering goed te keuren. Zij stellen geen keerpunt, maar slechts een rustpunt daar. Zij leveren, wat het herstel der financiën van den staat betreft, geene zekerheid op, maar bieden slechts eenig vooruitzigt aan. Ten aanzien der grondwet-herziening heeft de regering zich onlangs verklaard. Bij hem bestaat er geen vooruitzigt, te dien aanzien, en hij kan niet begrijpen, hoe men kan gelooven, dat het bewind aan den algemeenen wensch, in dat opzigt, nog zal voldoen. Hieraan kan hij zijne goedkeuring niet hechten, vooral nu het geldt de vraagt, of men eene buitengewone krachtsinspanning van de Natie zal invorderen.

Driewerf neen, zegt de redenaar, met zulk een stelsel, met zulke beginselen, is mijne toestemming niet te verkrijgen.

De voortzetting der beraadslagingen zullen plaats hebben op morgen ochtend ten 10 ure.

'sGRAVENHAGE, den 28. Februarij. In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden zijn de beraadslagingen voortgezet.

De Heeren *van Akerlaken* en *Faber van Riemsdyk* verklaren zich voor het ontwerp.

De Heer *Schooneveldt* bestrijdt de voordragt.

De Heer *Belonje* zal tegen het ontwerp stemmen.

De Heer *Sasse van Ysselt* houdt de volgende rede: Ligchaams- en gemoedsongesteldheid zal mijne rede tot weinige woorden beperken. De belasting op de bezittingen beschouw ik als een *wederregtelyk* en tevens *magteloos* middel, een monstergewrocht zonder *vitaliteit*, dat ja verpestende miasmen kan verspreiden bij zijne ontbinding, maar verder *niets* vermag. De belastingwet is in strijd met de *hoofdvoorwaarde*, waarop de natuur-mensch, een gedeelte zijner vrijheid opofferende, zich in het maatschappelijk leven voegde, de *bescherming namelijk*, door gemeene medewerking, *van persoon en eigendom*. Zij is in strijd met art. 162 der Grondwet, hetwelk *ieder ingezeten handhaafd by het vreedzaam genot zyner eigendommen*. — Zij is in strijd met het 196 art., dat alle *onevenredigheid*, alle *privilegien* in het stuk van belasting uitsluit. Zij is in strijd met art. 195, in verband met art. 122, daar hare bestemming is *honderden millioenen schuld*, op eene ongrondwettige wijze aangegaan, door een *bill van indemniteit* te wettigen, en schandelijke uitgaven, die den toets van het onderzoek niet kunnen doorstaan, op eene schandelijke wijze te kwijten. Zij is in strijd met art. 123 en 124 der Grondwet, welke gebieden, dat de staats-begrooting van *uitgaaf en ontvangst* voor TWEE *jaren* zal worden vastgesteld, alzoo op *positieve* gronden; terwijl de belastingwet, waarvan hier sprake is, dezelve uitstrekt tot over VIJF jaren, op *hypothetische* gronden. Zij is in strijd met art. 165 der Grondwet, hetwelk bepaalt, dat niemand, tegen zijnen wil, kan worden afgetrokken van den Regter, dien *de wet* hem toekent, daar toch de bedoelde belastingwet hem *distraheert* van *zynen* regter, en hem onderwerpt aan de eind-uitspraak van commissiën, die ons aan de *cours prévotales* van het Keizerrijk herinneren. Zij is in strijd met art. 201 der Grondwet, dat *uitsluitend* als burgerpligt den Nederlander den last oplegt, om de wapenen te dragen, tot verdediging van den Staat, zonder meer; terwijl de belastingwet hem intusschen gebied, een tergend *Inquisitie-ambt* te aanvaarden, waarop de volksmeening meer schande zal doen kleven dan aan het bloed-officie van den *Beul*. Ziedaar, hoe *subversief* van alle maatschappelijke orde, hoe ONGRONDWETTIG het voorstel is! kan het met deze gebreken ten uitvoer worden gebragt? Geloove wie het wil, *ik* ontken het.

De Nederlander verstaat zijne Grondwet; hij weet, dat deze, hoe gebrekkig dan ook, toch de *wet der wetten* is, het criterium, waaraan hij zijne *regten* en *bezwaren* kan toetsen. — *Ongedwongen* zal hij geene wet naleven, waaraan naar zijne overtuiging het noodwendige *radicaal* ontbreekt: het GRONDWETTIGE radicaal. — En of deze beschouwing, deze *overtuiging populair* is, zal wel niemand betwijfelen: drukpers, protesten en petitiën leveren het onwederlegbaar bewijs er van op.

Zal de ingezeten, zonder *wettelyke* verpligting, of zonder *nooddwang*, zich in zijne meest heilige regten laten krenken, zijne familiegeheimen schenden, zijne bezittingen ten prooi geven aan eene onverzadelijke schatkist, of tot onderpand voor *onverpligte* schuld? — *Ik geloof het* NIET!

Het grieft mij in de ziel! — maar, naar mijne gemoedelijke overtuiging, is TEGENSTAND *onvermydelyk*. — Men zal een regterlijk verzet beproeven; — dit falende, zal men zich lijdelijk houden; — de *vis inertiae* zal het schild zijn, waarachter de belasten, in vele oorden van het Rijk (want in soortgelijk stelsel ligt *contagium*) zich zullen schuil houden; — *wat* zal de Regering dan doen? — *de wet laten varen*, of *dwangmiddelen beproeven?*

DWANGMIDDELEN! — voor deze gedachte deins ik terug. — Hoe, de rust van den Staat in de waagschaal te stellen, om *door geweld* eene belasting op te dringen, die BUITEN *de Regering*, op *honderd duizenden* Nederlanders, geen TIENTAL verdedigers telt! — eene belasting, waartegen de drukpers en het volk hun *anathema* hebben uitgesproken!

Voor zóó verblind zal ik de Regering niet houden: zij kent te goed haar onvermogen ten deze, om het te zullen durven beprooven; zij weet, dat men ons leger niet in *colonnes mobiles* van het Keizerrijk kan veranderen, — dat leger is niet meer uit *vreemde* huurlingen, uit *lansquenets* zamengesteld, maar uit *Nederlandsche kinderen*, die in den belastingweigerende, welligt den *Vader* of den *Broeder* zouden zien! De Wet is alzoo ONUITVOERBAAR!

En wat noopt nu de Regering tot het beproeven van dezen *roekeloozen* maatregel? Zijn de koloniën ons ontvallen! Heeft de oceaan onze weringen gesloopt? Staat de vijand voor de hoofdstad? *Niets van dat alles!* — maar *het stelsel van* BEHOUD moet worden verzekerd. — oude tekorten moeten gedekt, en eene *ruime* gelegenheid aangeboden worden, om gedurende *vele* jaren *nieuwe* te kunnen maken; — ware het anders, men zou trachten te voorzien in de *behoefte van het oogenblik*, en waartoe slechts eene betrekkelijk kleine som van 11 millioen zou noodig zijn; en men zou trachten, het geschokte vertrouwen te herstellen door de STELLIGE *belofte*, dat onze staatsinstellingen zouden worden verbeterd.

O, geve God, dat 's Konings Ministers, om dit ongelukkige stelsel te handhaven, niet *alles* op het spel mogen zetten, ALLES van af den *Troon* tot op de geringste *Stulp*; dit geve God!

De *Polignacs* en de *Corbères tartten* OOK *eens de publieke opinie*; Edelmogende Heeren — het gevolg is u bekend.

De Heer *de Backer* stelt op den voorgrond, dat de Staat zijne verpligtingen moet nakomen, en vindt de wet eene van noodzakelijkheid.

De Heer *Telting* zegt dat men hier te kiezen heeft tusschen het schandmerk der oneerlijkheid, of het leggen van den last op eigen schouders, en kiest het laatste middel.

De Heer *de Monchy* huldigt den maatregel, omdat hij in de ziel overtuigd is, dat die voor het welzijn van den staat gevorderd wordt.

De Heer *van Rechteren* bestrijdt de voordragt uit onderscheidene oogpunten. Naar zijne meening moet de redding van het Vaderland in de allereerste plaats uitgaan van de herziening der gebrekkige staatsinstellingen. Hij betreurt het dat de Regering, die wel genegd geweest is om aan het denkbeeld der Kamer, tot het invoeren van eene buitengewone belasting, gevolg te geven, weigerachtig geweest is de krachtige stemmen, die zich voor eene grondwets-herziening hebben verklaard, te verhooren. Hij beschouwt het voorstel als eene wet van inquisitie en meineed, waartegen in en buiten de Kamer, van alle zijden, met de grootste kracht is opgekomen. Hoe kan men op de Vaderlandsliefde der Natie rekenen, wanneer men haar, volgens deze wet, met vrees, met dwang, met inquisitie wenscht te regeren? Dit voorstel is ongrondwettig; het ontrooft den ingezetenen hunne eigendommen en bezittingen: randt de persoonlijke vrijheid aan; verbreekt de geheimen der familiële; stelt eene financiën-inquisitie daar, leidt tot meineed, zedeloosheid, misnoegen en ontevredenheid; spoort de Natie tot beursspel aan, en zal de slooping van het nationaal vermogen ten gevolge hebben. Zijns inziens zal de wet geen reddingmiddel daarstellen; nieuwe te korten, nieuwe teleurstellingen, nieuwe reddingswetten zullen binnen kort daarvan het gevolg zijn, en voor de elf millioenen, die op dit oogenblik slechts gevorderd worden, zal men alles in de waagschaal stellen. Hij vreest al verder dat men deze wet als niet verbindende zal beschouwen. De wetgevende magt heeft hare grenzen. Hij laat zich door het schrikbeeld, hetwelk men in deze discussiën hoog heeft doen blinken, wegens het aanstaand staatsbankroet, niet wegslepen, maar is veeleer beducht dat juist deze wet tot het bankroet zal leiden.

Het gevolg der beraadslagingen wordt bepaald op heden avond ten half acht ure.

Avondzitting van Woensdag den 28. February.

De Heeren *Bleiswyk*, *Warin* en *Gevers van Endegeest*, zullen voor de wet stemmen.

Waarna de Vergadering kwart over elf ure is gescheiden en geajourneerd tot morgen ochtend ten elf ure.

Zitting van Donderdag den 29. February.

In deze zitting heeft Z. Exc. de Minister van financien ad interim het woord opgevat en betoogd 1°., dat 's lands geldmiddelen eenen afdoenden maatregel vorderen, 2°. dat de voorgestelde maatregel is afdoende, en 3°. dat in dezen stand van zaken geen andere maatregel is uit te denken, noch door iemand is kunnen voorgedragen worden.

De Minister verklaart onder anderen al verder dat de Regering de uitvoering der wet zal weten te doen eerbiedigen; — dat de taal der drukpers betrekkelijk dit wetsontwerp hemelsbreed verschilt met de gemoedelijke taal in deze Kamer gehoord; — *dat het tarief der regten op den in- uit en doorvoer zoo ver is gevorderd, dat hetzelve nog gedurende den loop dezer zitting, zoodra daartoe slechts de gelegenheid bestaat zal worden aangeboden*; dat de Regering niet de vrees koestert, dat aanzienlijke kapitalisten, ten gevolge dezer belasting het land zullen verlaten.

De Minister zegt al verder, geene andere openbare meening te kennen, dan die de Regering door de vertegenwoordigers van het Nederlandsche volk werdt kenbaar gemaakt.

Z. Exc. de Minister van Oorlog zegt, dat indien het *onverhoopt* mogt worden gevorderd, het Nederlandsche leger, tot bewaring van rust en orde medewerken en het gezag der wetten zal helpen bevorderen.

De wet in omvraag gebragt zijnde, is dezelve met eene meerderheid van 25 tegen 32 stemmen *aangenomen*.

Tegen hebben gestemd de sprekers, welke tegen de wet het woord hebben gevoerd, mitsgaders de Heeren *Petit*, *Kniphorst*, *Ingenhousz* en *Luijben*.

Verscheidene sprekers verzoeken aanteekening in de notulen, dat zij zich tegen de wet hebben verklaard.

De vergadering is gescheiden tot morgen ten elf ure.

ROTTERDAM, den 28. Februarij. In den afgeloopen nacht, omstreeks twaalf ure, is, gedurende een kortstondig maar hevig onweder, de bliksem geslagen in den houtzaagmaalen *de Jonge Jan*, gelegen aan de zoogenaamde Schans, tusschen deze Stad en Overschie, en is die molen, toebehoorende aan de heeren *J. van Tompulle en Zonen*, geheel afgebrand, zonder dat daarbij verdere ongelukken hebben plaats gehad. De molen was tegen brandschade verzekerd.

— Van den Helder schrijft men van den 26. Februarij: « Met den laatsten dezer maand wordt Z. M. korvet *Argo*, welke dezer dagen alhier uit Oost-Indiën is terug gekeerd, buiten dienst gesteld, en worden de commandant en verdere officieren op non-activiteit gebragt. De overige onderofficieren en manschappen, welker dienstjaren verstreken zijn, worden ontslagen, en het overige gedeelte wordt overgeplaatst op Z. M. wachtschip *de Sambre*.

« Naar men verneemt, zal de kolonel *Le Jeune* met 1. April op non-activiteit gesteld worden, en door kapitein ter zee *Tengbergen* worden vervangen, welke alsdan met dien dag het bevel over zal nemen van Z. M. wachtschip *de Schelde*, te Hellevoetsluis.

— Het Tijdschrift voor Staathuishoudkunde deelt omtrent de volkplanting van blanken in Nederl. Guijana berigten mede, getrokken uit brieven van ds *Bettink* en den kolonist *Bovenkamp* aan ds v. *d. Brandhoff*. In Mei kwam ds *Bettink* met de landbouwers *Ryksdyk*, *Bovenkamp* en *de Vries* te Paramaribo aan; de Gouverneur-generaal *Elias* huisvestte ds *Bettink* ten zijnent, en zorgde voor een goed onderkomen der overige kolonisten. Weldra gingen zij uit, om eene geschikte plaats voor de volkplanting te

zoeken; de oevers der Coppename, de streek Pára en 't Oranjepad werden ongeschikt bevonden. Deze oevers der Sarramacca boden vele voordeelen aan; 14 dagen werden aan derzelver bezigtiging besteed en zwierven *Bettink* en *Bovenkamp* daar door de wilde bosschen rond, zonder gevaar van slangen of wilde beesten; de post Groningen, 8 uur van Paramaribo, werd tot eerste punt van vestiging bestemd, en eenige daar reeds aanwezige gebouwen door *Bettink*, *Bovenkamp* en *de Vries* betrokken: zij besloten voor gemeene rekening pluimvee te kweeken, gelouvende zij desnoods daarvan alleen te kunnen bestaan. De kolonisten schijnen zich aanvankelijk tot de cultuur van tabak als handelsproduct te zullen bepalen; deze plant tiert welig in Suriname en groeit er in het wild; eene zorgvuldige bewerking, die zooveel afdoet tot de waarde van den tabak, mag men verwachten van kolonisten, waarvan velen zich in 't moederland uitsluitend met die teelt bezig hielden. De tabak beveelt zich als handelsgewas aan, omdat 't verbruik onbeperkt is, en met de teelt de markt zich uitbreidt. *Bettink* neemt proeven van de aankweeking van onderscheiden vaderlandsche moesgroenten; een der hoofden der kolonisten heeft van den Minister van kolonien verzocht, in 't bezit van den nuttigen Shea of boterboom van de Africaansche kust te geraken; ook de Africaansche broodboom en de Peruaansche kinaboom verdienen in aanmerking te komen; de teelt der in Suriname inheemsche vruchten en de veeteelt zullen ook bestaanmiddelen der kolonisten zijn; 't vee is er thans, schoon fijn van vleesch, meestal klein en zwak, een gevolg der verwaarloozing: want de « menschen zijn hier geweldig lui," schrijft *Bovenkamp.* De bodem is er meestal zeer vruchtbaar, maar wegruimen van houtgewas en 't ontginnen kost wel ƒ600 per bunder. Bij herhaling meldt *Bettink*, dat hem 't klimaat zeer in de hand gevallen is; ook *Bovenkamp* oordeelt, dat de warmte geen beletsel voor een matigen en geregelden veldarbeid is; « het kan hier een arbeider wel gaan met drie uren arbeid, beter dan bij ons met 24 uren," schrijft *Bovenkamp*; evenwel moeten zij, die aan 't klimaat nog niet gewend zijn, bijzondere voorzorgen nemen; van Regeringswege zal in de geneeskundige dienst op den post Groningen voorzien worden. Vele school-onderwijzers moeten zich reeds aangeboden hebben, om met de kolonisten over zee te gaan en hunne kinderen te onderwijzen. Ds. *Bettink*, thans een historisch persoon, is bijzonder geschikt, om een der hoofden der kolonisatie te zijn; hij is rusteloos in de weer zonder zich te overhaasten; hij heeft te Paramaribo in de Luthersche zoowel als in de Hervormde kerk gepreekt; moeijelijkheden schrikken hem niet af, noch benemen hem zijn vrolijken luim; hij luistert gaarne naar raad, maar onderzoekt zelf.

— Den 10. Februarij heeft bij het hof van assises te Rijssel, een zonderling incident plaats gehad, en wordt door de *Echo du Nord* op de volgende wijze verhaald: *Elise Deginoy*, beschuldigd van kindermoord, staat voor de assises teregt, de zaal was stikvol, de debatten zouden lang duren, twee en dertig getuigen waren opgeroepen; toen men naauwelijks eenige van dezelve gehoord had, gevoelde *Elise* zich niet wel, de vier doctoren, welke in deze zaak moesten getuigen, verleenen haar hulp in een belendend vertrek, en eenige oogenblikken daarna bevalt zij andermaal, zonder dat men iets van den toestand waarin zij verkeerde, had bespeurd: terwijl men het kind wegbrengt om bij den burgerlijken stand te doen inschrijven, wordt zij op eene draagbaar naar de gevangenis terug gebragt; de zaak zal nu in de assises van April behandeld worden.

— In Engeland is een nieuw ruilmiddel, een nieuw geldswaardig papier van zonderlingen aard ontstaan; men gebruikt als zoodanig 't rooskleurig portrait der koningin in miniatuur, op een klein vierkant stukje papier, dat met gom bestreken is, en 't welk men na de uitmuntende hervorming der brievenposterij daar te lande, op de brieven plakt, om dezelve door 't geheele rijk vrij van port te kunnen verzenden. Zulke portraitjes worden Queen heads (koninginne-hoofden) genaamd, en zijn zoo algemeen in gebruik, dat men ze zelfs in vele koffijhuizen, in plaats van klein geld, terugontvangt, wanneer men iets boven 't verschuldigde betaald heeft. Een Queens-head geldt slechts 2 pence. Natuurlijk is 't zelve niet losbaar, maar 't is telkens bruikbaar en daarvan ontleent het zijne waarde; 't is aan geene rijzing of daling onderhevig, zoolang 't gouvernement die etiquettes tegen denzelfden prijs uitgeeft. Als men kleine schulden op andere plaatsen te betalen heeft, zendt men slechts in een brief eenige van die etiquettes over, zoodat de menigvuldige ruilingen, die op eene kleine schaal gedreven worden, hieruit een groot gemak ontleenen.

GEMENGDE BERIGTEN.

De wet van behoud, liefde en redding is er doorgedouwd. Men meent te weten, dat de stoomboot die naar Japan gaat, dat lieve middeltje, als een *cadeau* voor den Keizer van dat land zal medenemen, en aangezien de Hollandsche taal aldaar de taal der geleerden is, zal de uitmuntende redevoering van een *onzer* vertegenwoordigers, die *voor* die wet heeft gestemd, in het Sanskritisch worden overgezet, met de Hollandsche tekst en Zeeuwsche spelling er tegenover en in goud gedrukt, verguld op snee, in Japan worden uitgegeven. — In zeker voornaam huis te 's Hage zal men de rekwesten en protesten tegen de liefdewet tot behangselpapier voor de receptiezaal gebruiken; een prachtige rand van citatien, insinuatien, sommatien en renovatien en lijsten van insolvente boedels zal daarop een schitterend effect maken. — Het ontwerp om buffels in plaats van kameelen naar de Oost te zenden blijft aanhangig, ofschoon de voorraad van dat gedierte aanzienlijk is. — Volgens een der leden zijn de heeren van de Tweede Kamer zeer vermoeid en verlangen naar huis. — Levensbron en purgeerpillen bij Hartoxma. — In Apeldoorn broeit de heer Walter kunstmatig eijeren uit. (In dien hoek is nog al wat uitgebroeid ! ! !) — Te 's Hage zit men sints lang op lege geldzakken te broeijen. — Die tegen de wet stemmen is het gezond verstand ontzegd. (Redev. van den heer Mutsaerds.) Maak uw compliment edele mannen die naar overtuiging en geweten spraken. — Bal Masqué in Duizend kolommen te Amsterdam. — Smakelooze maskers, geene helden, draken, toovenaars of olijmpbewoners, niet dan scheldende appelmeiden, verarmde burgers met den rang van straatvegers, geeuwende en babbelende hansworsten en kaalgeschoren schapen. Het mooiste masker is een dikke Hollander, met kwabben aan de wangen, dubbele onderkin, uitgezette buik, polsmofjes en gomelastieke overschoenen; de zakken van zijn palletot gevuld met Schatkistbiljetten Werkelijke Schuld; vóór zijn hoed leest men: *Vaderlandsliefde*, en op zijn door deugd geadelde borst: *Rentheffer van den Staat*; hij waggelt op *Pruissischen* bodem, ziet nog even om naar *de plek waar eens zyn wiegje stond*, en neuriet het oude bekende zeemanslied: *O Holland schoon, boven al span jy de kroon!*

MENGELINGEN.

Vervolg van het verzoekschrift tegen de voorgedragen wet op de bezittingen. (Zie onze vorige.)

« En wat zal men van dezen maatregel, wanneer derzelve (hetgeen God verhoede!) door Uw Ed. Mog. voor Nederland tot wet wordt verheven hebben te wachten? Zou het dit niet zijn, dat de goedbezitters, bukkende voor het *gezag*, zich volkomen lijdelijk zullen gedragen, zoo als de verwonneling moet zwichten voor den overweldiger, die zich met onwederstaanbare magt, meester maakt van zijn eigendom.

« Maar zij begrijpen nog minder, hoe deze belasting door de middelklasse der eigenaren van vaste goederen, door de pachters van grootere en kleinere landhoeven zal kunnen worden opgebragt.

« De dagelijksche ondervinding leert, dat beide deze soorten van belastingschuldigen *naauwelijks* zoo veel; — maar al te veelvuldig, *niet* zoo veel, kunnen te zamengaren, als zij jaarlijks behoeven, om hunne verschillende belastingen, de renten hunner opgenome kapitalen, of hunne landpachten op te brengen, en al de kosten hunner huishouding en hunner bouwerij te bestrijden.

« Vergt nu van dezen de buitengewone opbrengst van 1 1/2 pCt. hunner bezittingen, op de boven aangeduide wijze berekend: wat zal het gevolg zijn? Wat anders dan dat zij of de gewone belastingen, of deze buitengewone heffing, of hunne renten en pachten niet kunnen betalen. Maar voor de eerste zijn hunne roerende en onroerende goederen bij privilegie en bij parate executie aansprakelijk; tot voldoening der tweede zullen zij bij gijzeling hunner personen kunnen worden genoodzaakt; de renten en de pachten komen achteraan, en zullen het eerst onvoldaan blijven. En daaruit zal voortvloeijen, dat, of deze belasting door deze talrijke klasse van ingezetenen aan den lande niet zal worden betaald, of, betaald zijnde, door de houders der hypothekaire schuldbrieven of verpachters zal moeten worden geleden: en deze alzoo op nieuw en gevoelig zullen worden bezwaard.

« Moet dat alles plaats hebben, dan zal de minister, maar te laat, bevinden, dat zijne berekeningen van verdedigbaren grond zijn ontbloot, en de verkregene oogst zijne gekozene cijfergetallen niet kan bereiken.

« Is die teleurstelling aanwezig, en tevens alle welwillendheid bij de natie vernietigd, dan is het onvermijdelijk, zoo als de geschiedenis het leert, dat dit laatste middel nog eens en welligt nog eens ter verkrijging van het meerder benoodigde ter hand worde genomen. En op die wijze zal de nog overgeblevene welvaart van Nederland geheel worden gesloopt.

« Dat gebeurt in gewone tijden, terwijl geen oorlog het vaderland teistert; de dijken nog vaststaan en stroom en ijs onschadelijk daarhenen vlieten; geene huishoudelijke rampen de burgers tot vertwijfeling brengen; en Java's vruchtbare gronden nog volle ladingen herwaarts zenden. Welk zal het lot van Nederland worden, als het tegendeel van dat een of ander, als het tegendeel van dat alles, eens stand greep.

« De ondergeteekenden willen het niet afmalen; zij hebben alleen het roekelooze en verderfelijke, het onregtmatige en onstaatkundige van dezen maatregel willen aanduiden.

« Langs dezen weg is geen heil voor het vaderland te vinden; maar bij eene wijze, tijdige en doelmatige verandering van het staatsverdrag, en vermindering van het buitensporig uitgebreide staatshuishouden: bij de opheffing van vele belemmeringen, die de nijverheid nog aan banden leggen of derzelver ontwikkeling in den weg staan, kan het der regering, door UWEd. Mog. voorgelicht of ondersteund, niet moeijelijk, ten minste niet onmogelijk vallen, op betere dan deze voorgestelde, maar ramp aanbrengende wijze, het vaderland uit de tegenwoordige ongelegenheid te redden.

« En dat de ondergeteekenden zich ten dezen opzigte met geene ijdele droombeelden verheugen, is, naar het hun toeschijnt, ook dezer dagen in het midden van UWEd. Mog. gebleken, toen zich eene stem deed hooren, die tot minderen prijs, en door uitvoerbaarder middel de gewenschte uitredding als verkrijbaar voorstelde.

« Opdat de gelegenheid daartoe open blijve, en de boven ontwikkelde onheilen van het vaderland en de ondergeteekenden afgewend worden en blijven, verzoeken zij UWEd. Mog. aan deze voordragt van den fungerenden minister van financiën UWEd. Mog. goedkeurig niet te schenken.

ARNHEM, den 19. Januarij. 1844. 't welk doende enz.

(Get.) H. J. C. J. VAN HEECKEREN VAN ENGHUIZEN.
« C. VAN WASSENAAR KATWIJK.
« J. A. P. VAN BRAKELL VAN WADENOIJ

— Later hebben dezelfde onderteekenaars gemeend, nog het volgende stuk bij de Tweede Kamer te moeten indienen.

« EDEL MOGENDE HEEREN!

« De ondergeteekenden, diep bewogen met den treurigen toestand waarin zij de zaken van het dierbaar vaderland zien verzinken, maar nog meer bekommerd over de gevaren en nadeelen, waarmede dat vaderland wordt bedreigd door de financiële maatregelen, welke bij U Ed. Mog. in beraadslaging zijn, achten het van hunnen duren pligt, ter afwering, voor zoo veel in hunne magt is, van gevreesde onheilen, voor U Ed. Mog. eerbiedig de overtuiging uit te spreken:

« 1º. Dat de wetgevende magt in dit rijk de bevoegdheid niet bezit, om, ter delging van schulden, door de regering zonder toestemming der vertegenwoordigers aangegaan, of ter dekking van onwettige uitgaven, aan de ingezetenen van Nederland buitengewone lasten te dragen op te leggen.

« 2º. Dat dezelfde wetgevende magt niet geregtigd is, tot dit of tot andere einden over het geheel of een gedeelte der eigendommen van die ingezetenen te beschikken, en dezelve tot den afstand van eenig gedeelte van hun eigendom te noodzaken.

« 3º. Dat zoodanige afvordering van eigendom, desniettemin bij wet uitgesproken, moet leiden tot ongehoorzaamheid aan de wet, tot miskenning van het daargesteld gezag, tot wanorde in den staat, tot wederspannigheid, tot opstand.

« 4º. Dat de voorgedragen wet op de buitengewone heffing — zoo zij, ten verderve van het vaderland, ooit wet mogt worden — vele kapitalisten uit het land zal verdrijven, om zulke afperdingen en inquisitoriale vervolgingen te ontgaan, en vele land-eigenaren, die met hunne onroerende goederen den minister niet kunnen ontvlugten, zal noodzaken, om geene aangifte te doen, maar geheel lijdelijk zich te laten taxeren en executeuren, en de gevolgen daarvan niet dan heilloos kunnen zijn.

« 5º. Dat het voor ieder welgeaard Nederlander, die het met het vaderland en den koning wel meent, eene heilige verpligting is; terwijl het nog tijd is, als belanghebbende bij het algemeene welzijn, zijne stem tegen zulke onheil aanbrengende maatregelen te verheffen.

« En dat zij U Ed. Mog. verzoeken, de hunne als zoodanig wel in aanmerking te willen nemen."

ADVERTENTIEN.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 2. Maart. Sedert den 29. Februarij dezer alhier ter reede gekomen. Voor Antwerpen bestemd:

l'Elonard de St. Malo, F. Arice, Havre-de-Grace, ballast; Louise, J. Smith, Charleston, katoen en rijst; Ludwig, E. Andries, Direction, H. Doncker, beide Odessa, lijnzaad; l'Auguste, J. van den Kerkhoven, le Constant, T. de Korte, beide Liverpool, klipzout.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.